

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoCsp/57/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7521207219
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7521207219.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpený JUDr. Pavlom Pospechom, advokátom, so sídlom v Senci, Lichnerova 23, proti žalovanému: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom v C. D. E., F. XX, zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 7.312,85 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice – okolie sp. zn. 10Csp/73/2021 zo dňa 17. júna 2022

rozhodol:

M e n í rozsudok Okresného súdu Košice – okolie č.k. 10Csp/73/2021-110 zo dňa 17. júna 2022 vo výroku II. tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 900 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 100 € od 2.7.2022 do zaplatenia, zo sumy 100 € od 2.8.2022 do zaplatenia, zo sumy 100 € od 2.9.2022 do zaplatenia, zo sumy 100 € od 2.10.2022 do zaplatenia, zo sumy 100 € od 2.11.2022 do zaplatenia, zo sumy 100 € od 2.12.2022 do zaplatenia, zo sumy 100 € od 2.1.2023 do zaplatenia, zo sumy 100 € od 2.2.2023 do zaplatenia a zo sumy 100 € od 2.3.2023 do zaplatenia v mesačných splátkach po 125 €, splatných vždy k 25. dňu kalendárneho mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že nezaplatením niektorej zo splátok v určenej lehote splatnosti sa stáva zročným celý dlh.

V prevyšujúcej zamietavej časti p o t v r d z u j e rozsudok vo výroku II.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice - okolie (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) zhora označeným rozsudkom rozhodol takto:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.001,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 21,85 eur od 2. novembra 2019 do 7. apríla 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. decembra 2019 do 7. apríla 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,85 eur od 8. apríla 2022 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. januára 2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. februára 2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. marca 2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. apríla 2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. mája 2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. júna 2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. júla 2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. augusta 2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo

sumy 100,00 eur od 2. septembra 2020 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. októbra 2020 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. novembra 2020 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. decembra 2020 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. januára 2021 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. februára 2021 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. marca 2021 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. apríla 2021 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. mája 2021 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. júna 2021 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. júla 2021 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. augusta 2021 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. septembra 2021 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. októbra 2021 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. novembra 2021 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. decembra 2021 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. januára 2022 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. februára 2022 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. marca 2022 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. apríla 2022 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. mája 2022 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. júna 2022 do zaplataenia, a to tak, že žalovanému sa povoľuje žalovanú sumu splácať v pravidelných mesačných splátkach po 125,00 eur, splatných vždy k 25. dňu kalendárneho mesiaca s tým, že prvá splátka bude splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplataenia čo i len jednej splátky.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

III. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14,62 % proti žalobcovi s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia sumy 7.312,85 € s prísl. titulom nesplateného úveru zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uzavretej dňa 27.2.2018.

Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi stranami sporu dňa 27.2.2018, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 6.000 € a tento sa zaviazal splácať v mesačných splátkach po 151,35 €, z toho splátka istiny úveru predstavovala 100 € a splátka úroku 51,35 €, pričom bolo dohodnutých 60 splátok s termínom splatnosti vždy prvý deň v kalendárnom mesiaci počnúc dňom 1.4.2018 a končiac poslednou splátkou dňom 1.3.2023. Pre prípad omeškania s úhradou splátok bola dohodnutá úroková sadzba 5 % ročne. Úroková sadzba úveru bola dohodnutá vo výške 17,69 % a RPMN predstavovala 19,10 % pri priemernej RPMN 12,54 %. Žalovaný do podania žaloby uhradil titulom poskytnutého úveru sumu 1.978,15 € a po podaní žaloby dňa 7. apríla 2022 uhradil sumu 120 € (v tejto časti nedošlo k späťvzatiu žaloby – pozn. odvolacieho súdu). Dodatkom k vyššie uvedenej úverovej zmluve zo dňa 27.2.2018 bolo dohodnuté poistenie schopnosti splácať úver s tým, že výška náhrady poistného bola určená sumou 30 € mesačne so splatnosťou vždy prvý deň v mesiaci počnúc dňom 1.6.2018 a počet platieb poistného bol dohodnutý v rozsahu 58 platieb. Uzavretiu zmluvy predchádzala žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru zo dňa 27.2.2018, v ktorej boli zisťované príjmy žalovaného, rodinný stav, počet nezaopatrených detí, počet členov domácnosti, spôsob bývania, vzdelanie, zamestnanie a trvanie pracovného pomeru.

Právne súd posudzoval vec podľa §§ 1, 2, 7, 9 a 11 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 27.2.2018 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z.z.) v spojení s ust. §§ 39, 39a, 52, 53, 54, 54a, 100, 101, 103 a 565 Občianskeho zákonníka a podľa § 1 písm. a/ a § 8 písm. a/ zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych

opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii (ďalej len zákon č. 62/2020 Z.z.) a dospel k záveru, že žaloba je iba čiastočne dôvodná.

Súd konštatoval, že zmluva o úvere je síce platná, avšak v zmysle ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, pretože žalobca hrubo porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., a teda neposúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalobca v konaní nepredložil žiadnu listinu preukazujúcu posudzovanie schopnosti žalovaného splatiť poskytnutý úver, ktorú schopnosť posudzuje veriteľ predovšetkým na základe údajov o príjmoch a výdavkoch. Údaje o sociálnoekonomickej situácii žalovaného boli obsiahnuté iba v žiadosti o poskytnutie úveru, v ktorej však chýbali akékoľvek informácie o výdavkoch žalovaného a deklarované príjmy žalovaného neboli hodnovernými dokladmi osvedčené. Žalobca vychádzal pri posudzovaní schopnosti splácať úver iba zo žalovaným deklarovanej výšky jeho príjmu bez akýchkoľvek ďalších ukazovateľov. Ani zo samotnej zmluvy o úvere nevyplýva posudzovanie bonity žalovaného. Povinnosťou žalobcu bolo deklarovaný príjem žalovaného preveriť a aj v tom prípade nebolo možné vychádzať iba z údajov o tomto príjme a z jeho rodinného stavu, ale bolo potrebné skúmať aj výdavky, t.j. náklady na bývanie, výdavky na živobytie a podobne. Súd teda uzavrel, že pokiaľ žalobca poskytol úver žalovanému napriek tomu, že nezistil výšku jeho výdavkov, hrubo porušil svoju povinnosť konať s odbornou starostlivosťou. Bonitu mal žalobca skúmať nielen zisťovaním príjmov a výdavkov žalovaného, ale aj lustráciou v príslušných databázach, pričom opomenutie čo i len jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti. Keďže žalobca nepreukázal splnenie povinnosti uloženej mu v ust. § 7 ods. 1 zákona 129/2010 Z.z., považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z. a zároveň žalobca nebol oprávnený od žalovaného vyžadovať ani jednorazové splatenie predmetného spotrebiteľského úveru.

Súd na základe vyššie uvedeného právneho posúdenia veci dospel k záveru, že žalobca má nárok len na vrátenie istiny poskytnutého úveru, a to len v rozsahu splátok splatných ku dňu vyhlásenia rozsudku (17.6.2022). Istina úveru predstavovala 6.000 €, žalovaný ku dňu rozhodnutia súdu zaplatil celkovo 2.098,15 € a ku dňu vyhlásenia rozsudku 17.6.2022 sa stali splatnými splátky celkovo vo výške 3.001,85 € (posledná splátka splatná dňa 2.6.2022). Súd preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3.001,85 € spolu s úrokom z omeškania z jednotlivých splátok istiny (splátka istiny predstavovala 100 € z celkovej splátky 151,35 € - poznámka odvolacieho súdu) odo dňa splatnosti jednotlivých splátok až do zaplatenia vo výške zmluvne dohodnutého úroku z omeškania 5 % ročne.

Pokiaľ ide o splátky istiny úveru vo výške 900 €, splatné od 1.7.2022 do 1.3.2023, v tejto časti súd žalobu zamietol z dôvodu, že išlo o nárok predčasne uplatnený.

V časti o zaplatenie 120 € súd žalobu zamietol z dôvodu, že táto suma bola žalovaným uhradená po začatí konania dňa 7.4.2022.

Vzhľadom na skutočnosť, že úver bol bezúročný a bez poplatkov, súd nepriznal žalobcovi ani náhradu poistného, ktoré podľa názoru súdu má povahu poplatku.

V súlade s ust. § 232 CSP súd povolil žalovanému splácať priznanú sumu v mesačných splátkach po 125 € vychádzajúc zo žalovaným preukázaných príjmov vo výške 1.600 € mesačne a výdavkov 1.250 € mesačne, zohľadniac jeho vyživovaciu povinnosť voči dvom maloletým deťom.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a vychádzajúc z úspechu žalobcu v rozsahu 42,69% a úspechu žalovaného v rozsahu 57,31%, priznal úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 14,62% (57,31% - 42,69%).

Proti tomuto rozsudku, a to proti zamietavému výroku II. a výroku III. o náhrade trov konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol rozsudok v napadnutom rozsahu zmeniť tak, že súd jeho žalobe vyhovie v celom rozsahu a žalovaného zaviazže na náhradu trov celého konania. Nesúhlasil so záverom súdu o porušení jeho povinnosti skúmať schopnosť žalovaného splácať úver v zmysle § 7 zákona 129/2010 Z.z. Poukázal na žiadosť o poskytnutie úveru z 27.2.2018, ktorej súčasťou bola aj analýza bonity a správnosť a pravdivosť údajov bola žalovaným potvrdená jeho podpisom. Následne získané údaje boli overené využitím údajov z databázy nebankového registra klientských informácií, dopytom z databázy Sociálnej poisťovne ohľadne zamestnania a evidovaného vymeriavacieho základu, na stránkach obchodného registra a na stránkach vyhlásených konkurzov. Ako výdavky boli oznámené žalovaným celkovo výdavky v sume 199,48 €. Výška príjmov a výdavkov bola vyhodnotená so zameraním najmä na výšku tzv. voľných zdrojov, zostávajúcich žalovanému po úhrade všetkých už existujúcich výdavkov. Celková výška záväzkov žalovaného bola spolu 585,60 €, vychádzajúc z minimálnych životných výdavkov vo výške 199,48 €, výdavkov na deti vo výške 182,12 €, splátok úverov 195 € a 3% úverových rámcov vo výške 9 €. Takto voľné zdroje žalovaného predstavovali spolu sumu 234,40 € a žalobca teda skúmal schopnosť splácať úver. Na preukázanie tejto skutočnosti priložil k odvolaniu výpis z registra klientských informácií zo dňa 27.2.2018. Nesúhlasil ani so záverom súdu, že v zmluve absentuje viacero náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z. a uviedol tiež, že poistenie bolo dobrovoľné, nebolo podmienkou uzavretia úverovej zmluvy, a preto poistné nie je súčasťou celkových nákladov spojených s úverom. Zo všetkých týchto dôvodov trval na podanej žalobe v celom rozsahu.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. K žalobcom pripojeným novým dôkazom k podanému odvolaniu uviedol, že tieto nespĺňajú podmienky novôt v zmysle § 366 CSP, a preto na nich nie je možné v odvolacom konaní prihliadať. Zopakoval, že žalobca vo vzťahu k posudzovaniu schopnosti žalovaného splácať úver nevzal do úvahy výdavky žalovaného a neskúmal jeho úverové zaťaženie nahliadnutím do príslušných registrov. Tým došlo k porušeniu jeho povinnosti v zmysle § 7 zákona 129/2010 Z.z. Súhlasil aj so záverom súdu o neplatnosti dojednania poistenia, keď žalovaný nemal možnosť zasahovať do textu zmluvy a žalobca nepreukázal individuálne dojednanie poistenia.

Ďalšie vyjadrenia v spore podané neboli.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu proti výrokom II. a III. rozsudku ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné.

V napadnutom výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti neboli splnené podmienky ani pre potvrdenie rozsudku, ani pre jeho zrušenie v celom tomto výroku, preto odvolací súd rozsudok v tomto výroku čiastočne zmenil podľa ust. § 388 CSP a čiastočne potvrdil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 28.3.2023 o 9:00 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 21.3.2023 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

Rozsudok je vo vyhovujúcom výroku I. právoplatný, pretože proti tomuto výroku odvolanie nebolo podané a tento výrok preto nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

Predmetom odvolacieho prieskumu bol zamietavý výrok II. a súvisiaci výrok o trovách konania III.

Žalobca v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP, t.j. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (d), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

Vzhľadom na skutočnosť, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu sú splatné už všetky splátky úveru, teda aj splátky splatné od 1. júla 2022 do 1. marca 2023 v celkovej výške 900 €, nie je vecne správny záver súdu, že v tejto časti bola žaloba podaná predčasne. Tento záver bol vecne správny v čase rozhodovania súdu prvej inštancie dňa 17. júna 2022, avšak vzhľadom na skutočnosť, že pre rozhodnutie odvolacieho súdu je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia odvolacím súdom (§ 217 ods. 1 CSP), nie je možné považovať záver súdu o predčasne podanej žalobe v časti zaplatenia 900 € s príslušenstvom za vecne správny.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 27.2.2018 nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a hrubo porušil svoje povinnosti vyplývajúce z tohto zákonného ustanovenia, keď posudzoval schopnosť splácať úver bez akýchkoľvek údajov o výdavkoch žalovaného ako spotrebiteľa, bez overenia deklarovaných príjmov a bez prihľadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca vychádzal iba z údajov o príjmoch a rodinnom stave žalovaného, ktoré žalovaný deklaroval v žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru, pričom tieto údaje žiadnym spôsobom neverifikoval, teda neoveroval ich správnosť, nepreukázal, že by ohľadne žalovaného získal údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a zároveň nepreukázal, že by zisťoval výdavky žalovaného, t.j. náklady na bývanie, na živobytie, na osobné potreby svojich maloletých detí a členov domácnosti a pod.

Žalobca v spore aj podľa názoru odvolacieho súdu nepreukázal, že schopnosť žalovaného splácať úver posudzoval s odbornou starostlivosťou, keď nepredložil žiadne iné informácie okrem informácií poskytnutých žalovaným v žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru, ktoré by bol získal vlastnou aktivitou a z ktorých by bolo možné náležite posúdiť schopnosť žalovaného ako dlžníka splácať úver.

Pokiaľ žalobca v odvolaní popisuje spôsob, akým overoval schopnosť žalovaného splácať úver a predkladá nové dôkazy, ide o prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, pričom žalobca nepreukázal, že by ich nemohol bez svojej viny uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 písm. d/ CSP) a zároveň nejde ani o žiaden iný prípad novôt v odvolacom konaní v zmysle § 366 písm. a/ až c/ CSP. Na tieto novovúádzané skutočnosti a novopredložené dôkazy žalobcom preto nebolo možné v odvolacom konaní prihliadnuť.

Z vykonaného dokazovania súd správne uzavrel, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie splnenia povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver a v nadväznosti na to dospel k správne záveru, že z dôvodu hrubého porušenia povinnosti veriteľa pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

Odvolacie námietky žalobcu vo vzťahu k splneniu jeho povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. sú preto nedôvodné a odvolací súd vychádzajúc zo záveru, že žalobca má nárok iba na zaplatenie istiny v dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, zaviazal žalovaného ešte na zaplatenie zostatku istiny úveru, splatného po rozhodnutí súdu prvej inštancie v celkovej výške 900,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z jednotlivých splátok odo dňa nasledujúceho po ich splatnosti (splatnosť jednotlivých mesačných splátok bola dojednaná k 1. dňu príslušného mesiaca - poznámka odvolacieho súdu) až do zaplatenia a v prevyšujúcej zamietavej časti napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil, keďže žalobca nemá nárok na iné plnenia titulom úverovej zmluvy.

Odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie povolil žalovanému v zmysle ust. § 232 ods. 2, 3 CSP splniť dlh v mesačných splátkach po 125 € splatných vždy k 25. dňu v mesiaci pod následkom straty výhody splátok, pričom vychádzal z osobných, majetkových a zárobkových pomerov, ako boli zistené súdom prvej inštancie a ktoré podľa názoru odvolacieho súdu odôvodňujú povolenie splátok žalovanému zohľadňujúc výšku nesplateného úveru v porovnaní s jeho osobnými a majetkovými pomermi.

O nároku na náhradu celého konania (trov prvoinštančného i odvolacieho konania) rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 2 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP.

Po rozhodnutí odvolacieho súdu je výsledok konania taký, že žalobca mal v konaní úspech čo do sumy 3.901,85 € (3.001,85 € + 900 €), čo predstavuje 53 % z celkovo žalovanej sumy 7.312,85 €, úspech žalovaného takto predstavuje 47 % (100 % - 53 %), a keďže ide o čiastočný úspech oboch sporových strán v takmer rovnakom rozsahu, odvolací súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (§ 255 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).